

میریت صنعتی

دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

دوره ۳، شماره ۷

پاییز و زمستان ۱۳۹۰

صص ۵۴-۳۷

به کار گیری تکنیک بهبود یافته تخصیص بدیهی (AD) با ترکیب دو حالت فازی و قطعی در انتخاب عرضه کنندگان زنجیره تأمین

حمید شاهbandarzadeh^۱, احمد جعفرنژاد^۲, رامین رئیسی^۳

چکیده: به صورت غالب مسئله انتخاب تأمین کننده، از آنجاکه تصمیم گیرنده ناچار به ارزیابی توأم ان تأمین کنندگان بر اساس معیارهای چندگانه و گاهی متعارض است، به شکل مسائل تصمیم گیری چندمعیاره (MADM) مورد توجه قرار می گیرد. یکی از محدودیت های تکنیک های MADM، در این است که این دسته از تکنیک ها برای انتخاب تأمین کننده، گزینه های موجود برای انتخاب را تنها با یکدیگر مقایسه می کنند و با اهداف و خواسته های مطلوب بنگاه مشتری در هر شاخص مورد مقایسه قرار نمی دهند. یکی از تکنیک های سودمند برای حل این کاستی، تکنیک تخصیص بدیهی AD است. صورت های مختلف تکنیک تخصیص بدیهی در این راستا ضعف هایی دارند، که در این مقاله کوشیده شده تا با اتخاذ صورت اصلاح شده ای از این تکنیک در دو حالت قطعی و فازی، پس از شناسایی شاخص های اصلی در انتخاب تأمین کننده، به حل مسئله انتخاب تأمین کننده برای زنجیره تأمین پردازیم. از آنجا که ارزیابی در هر شاخص نیازمند داده هایی هم به شکل دقیق و قطعی و هم به شکل فازی است، با استفاده از صورتی مختلط از تکنیک تخصیص بدیهی با هر دو نوع از داده های پیش گفته، به حل مسئله پرداخته شده است. در پایان نیز به منظور حصول اطمینان از سودمندی روش پیشنهادی به یک مطالعه موردي نیز اشاره خواهد شد و نتایج با نتایج حاصل از روش تخصیص خطی (LAM) مقایسه می شوند.

واژه های کلیدی: انتخاب عرضه کننده، زنجیره تأمین، تکنیک تخصیص بدیهی، داده های دقیق و فازی.

۱. استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، ایران

۲. استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه تهران، ایران

۳. کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۲/۲۵

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۰/۰۵/۰۲

نویسنده مسئول مقاله: حمید شاهbandarzadeh
E-mail: shahbandarzadeh@pgu.ac.ir

مقدمه

انتخاب تأمین‌کننده، تأثیر قابل توجهی بر بهینه‌سازی کیفیت، کمیت، ارسال به موقع و قیمت کالاها و خدمات خریداری شده دارد [۱][۲]. به طور کلی می‌توان گفت که مسئله انتخاب تأمین-کننده یک مسئله تصمیم‌گیری چندمعیاره (MADM)^۱ است [۳]؛ زیرا لازم است تأمین‌کننده‌گان را بر اساس بیش از یک شاخص یا معیار با یکدیگر مقایسه نمود [۴]. به عنوان مثال دیکسون [۵] ۲۳ معیار را برای انتخاب تأمین‌کننده و دمپسی [۶] ۱۸ معیار را معرفی می‌کند.

در این مقاله کوشیده شده‌است تا پس از شناسایی شاخص‌های ارزیابی تأمین‌کننده‌گان در ادبیات موضوع، با استفاده از تکنیک AD به انتخاب بهترین تأمین‌کننده پردازم. از طرفی مشخص است که در شرایط واقعی ارزیابی تأمین‌کننده با استفاده از اعداد دقیق و قطعی، در همه شاخص‌ها به دلیل ادراکات، قضاوتهای، بینش، و ترجیحات انسانی [۷] و نیز نبود اطلاعات دقیق و کامل همواره ممکن نیست و یکی از راهکارهای مناسب، ارزیابی باداده‌های فازی است. از این‌رو در این مقاله با استفاده هم زمان از تکنیک تخصیص‌بدهی دقیق (AD) و فازی (FAD) به انتخاب عرضه‌کننده‌گان زنجیره‌تأمین خواهیم پرداخت. در عین حال این تکنیک در حالت فازی ضعف‌هایی دارد که در این مطالعه مورد بررسی و اصلاح قرار گرفته‌اند.

مورد ادبیات موضوع

انتخاب تأمین‌کننده: از آنجا که فعالیت‌های تأمین‌کننده به طور مستقیم بر محصول نهایی اثر-گذار است، انتخاب تأمین‌کننده یکی از مهم‌ترین تصمیمات استراتژیک در مدیریت زنجیره‌تأمین محسوب می‌شود و بازتاب این اهمیت در حجم وسیعی از مطالعات پژوهشگران در این موضوع نمایان شده است. برای مرور جامعی بر ادبیات مرتبط با مسئله انتخاب تأمین‌کننده، مطالعه مقاله هو و همکاران [۹] به خواننده پیشنهاد می‌شود.

تکنیک تخصیص‌بدهی AD: تکنیک AD که برای اولین بار توسط سا [۱۰] معرفی شد، برای ایجاد یک بنیان علمی و سیستماتیک که به فرآیند طراحی ساختار می‌بخشد، در اختیار مهندسان قرار گرفت [۱۷].

وجود تخصیص‌های بدهی مهتم‌ترین پایه و اساس روش AD را تشکیل می‌دهد. دو تخصیص‌بدهی معروف وجود دارند که عبارتند از "بدهی مستقل"^۲ و "بدهی اطلاعاتی"^۳ (در

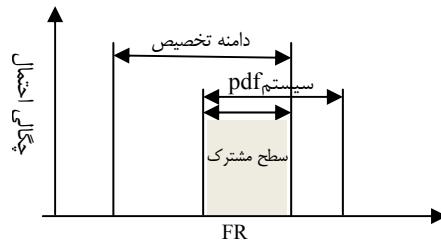
1. Multi attribute decision making
2. Fuzzy Axiomatic Design
3. Independent Axiom

این جا منظور از بدیهی آن قسمتی است که ملزم الاجراست یا به عبارتی خواستهایی که به طور بدیهی باید در گزینه‌ها وجود داشته باشند). بدیهی مستقل خامن حفظ نیازهای وظیفه‌ای (FR^۱) است [۱۰]. نیازهای وظیفه‌ای یا FRها به عنوان حداقل نیازهای مستقلی هستند که اهداف طرح را بیان می‌کنند. بدیهی اطلاعاتی تضمین می‌کند که در میان آن دسته از طرح‌هایی که بدیهی مستقل را برآورده می‌کنند، طرحی که کمترین محتوای اطلاعاتی^۲ را دارد، بهترین طرح است [۱۸]. اطلاعات که از جهت محتوای اطلاعاتی تعریف می‌شوند و با I_i نمایش داده می‌شوند، به ساده‌ترین بیان احتمال برآورده‌سازی FRهای داده شده را نشان می‌دهند و طرحی که بالاترین احتمال موفقیت باشد را دارد، به عنوان بهترین طرح معرفی می‌کنند [۱۹].

در تعریف تکنیک AD با ادبیات علم تصمیم‌گیری می‌توان به طور ساده بیان کرد که در این تکنیک یکسری خواسته‌های تصمیم‌گیرنده از گزینه‌های مورد ارزیابی در غالب FRها تعریف شده و هر گزینه که با احتمال بالاتری در هر شاخص این FRها را برآورده سازد، گزینه برتر محسوب می‌شود. به منظور محاسبه این احتمال باید در ابتدا برای هر گزینه یک محتوای اطلاعاتی I_i ، به صورت رابطه (۱) محاسبه نمود:

$$I_i = \log_2 \frac{1}{(p_i)} \quad \text{رابطه (۱)}$$

در این رابطه p_i احتمال دستیابی به FR_i است. در هر شرایط تخصیص، امکان موفقیت به وسیله آنچه که طراح (تصمیم‌گیرنده) از لحاظ تلوانس (که دامنه تخصیص است) می‌خواهد و آنچه که سیستم (گزینه) قادر به ارائه آن است (که دامنه سیستم است)، تعیین می‌شود [۲۰]. همانطور که در نمودار ۱ [۱۱] نیز نشان داده شده، ناحیه‌ای که جواب موجه در آن وجود دارد، مربوط به روی هم افتادگی دامنه تخصیص و دامنه سیستم است.

نمودار ۱. دامنه تخصیص، دامنه سیستم، دامنه مشترک، وتابع چگالی احتمال یک FR [۱۱]

-
1. Information Axiom
  2. Functional Requirements
  3. Information Content

از این رو در مواردی کهتابع توزیع احتمال یکنواخت وجود دارد (مانند نمودار بالا)، p_i را می‌توان به شکل رابطه (۲) محاسبه نمود:

$$P_i = \frac{\text{دامنه سیستم}}{\text{دامنه مشترک}} \quad (\text{رابطه } 2)$$

و از ترکیب این رابطه با رابطه (۱) می‌توان به رابطه (۳) رسید:

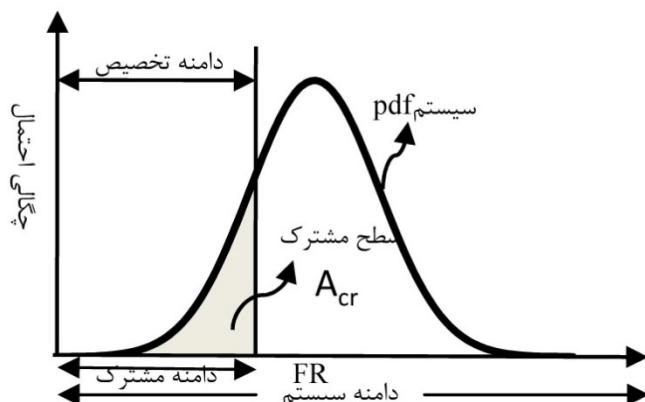
$$I_i = \log_2 \frac{\text{دامنه مشترک}}{\text{دامنه سیستم}} \quad (\text{رابطه } 3)$$

اما اگر FR_i یک متغیر تصادفی پیوسته باشد، آنگاه احتمال دستیابی به i در دامنه تخصیص به صورت رابطه (۴) محاسبه می‌شود:

$$p_i = \int_{d_{cr}^l}^{d_{cr}^u} p_s(FR_i) dFR_i \quad (\text{رابطه } 4)$$

در این رابطه $p_s(FR_i)$ تابع چگالی احتمال (pdf) برای FR_i است. رابطه (۴) احتمال موقیت را از طریق تلفیق pdf سیستم با کل دامنه تخصیص محاسبه می‌کند. در تصویر ۲ [۱۱] مساحت دامنه مشترک (A_{cr}) برابر با احتمال موقیت p_i است [۱۰]. از این رو محتوای اطلاعاتی برابر خواهد بود با:

$$I_i = \log_2 \left(\frac{1}{A_{cr}} \right) \quad (5)$$

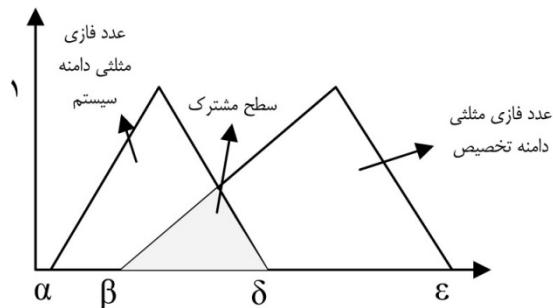

نمودار ۲. دامنه تخصیص، دامنه سیستم، دامنه مشترک و pdf یک متغیر تصادفی پیوسته [۱۱]

تکنیک تخصیص بدیهی فازی FAD: تکنیک تخصیص بدیهی فازی FAD نیز برای اولین بار توسط کولاک و کاهرامان [۱۱] در سال ۲۰۰۵ مطرح شد و بدیهی اطلاعاتی در آن برای مسائل تصمیم‌گیری فازی به کار گرفته می‌شود. تفاوت عمده میان بدیهی اطلاعاتی مرسوم و بدیهی اطلاعاتی فازی این است که محتوای اطلاعاتی فازی از اعداد فازی استفاده می‌کند [۱۲]. درواقع زمانی که FRها کاملاً دقیق و به طور کامل شناخته شده باشند، تا بتوان آنها را با استفاده از داده‌های عددی بیان نمود و یا زمانی که بیشتر مقدارها کیفی باشند، بهترین راه، استفاده از متغیرهای کلامی و اعداد فازی متناظر با آنها است. علاوه بر این، روش AD ساده که در بالا توضیح داده شد، می‌توان به عنوان راه حل تصمیم‌گیری‌هایی به کار برد، که در آنها اطلاعات موجود، برای مدلسازی به وسیله تئوری احتمال مناسب باشند [۱۳]. از این‌رو FRها را باید برای هر معیار به وسیله‌ی اعداد فازی مثلثی یا ذوزنقه‌ای تعریف کرد سپس هر گزینه را با توجه به FR هر معیار با استفاده از اعداد فازی مورد ارزیابی قرار داد [۲۱].

این مقاله از اعداد فازی مثلثی استفاده می‌کند، که می‌توان آنها را به صورت سه زوجی‌های $\tilde{N} = (n_1, n_2, n_3)$ مشکل از اعداد معمولی به صورت $n_1 < n_2 < n_3$ نشان داد. بنابراین دامنه مشترک، چنان‌که در تصویر ۳ [۲۱] نیز مشخص است، حاصل تقاطع دامنه تصمیم مربوط به معیار و دامنه سیستم مربوط به گزینه است. پس محتوای اطلاعاتی برابر خواهد بود با:

$$I_i = \log_2 (\text{دامنه مشترک} / \text{عدد فازی دامنه سیستم}) \quad \text{(رابطه ۷)}$$

نمودار ۳. سطح مشترک دامنه سیستم و تخصیص [۳۳]

تکنیک تخصیص بدیهی موزون: پس از محاسبه I_i ‌ها به یکی از دو طریق پیش‌گفته AD و FAD (بر اساس نیاز در هر معیار)، می‌توان با تأثیردهی وزن معیارها و با استفاده از رابطه (۸) تکنیک را به صورت مختلط به کار برد:

$$I_{ij} = \begin{cases} \left[\log_2 \frac{1}{p_{ij}} \right]^{\frac{1}{w_j}}, & 0 \leq I_{ij} < 1 \\ \left[\log_2 \frac{1}{p_{ij}} \right]^{w_j}, & I_{ij} > 1 \\ w_j, & I_{ij} = 1 \end{cases} \quad \text{رابطه (۸)}$$

پس از محاسبه نهایی I_i ‌ها با استفاده از رابطه بالا، باید در هر گزینه مجموع؛ یعنی $\sum_{i=1}^n I_i$ را

محاسبه کرده و کمترین مقدار را به عنوان مناسب‌ترین گزینه در نظر بگیریم.

معیارهای ارزیابی تأمین کنندگان: برای ارزیابی تأمین کنندگان شاخص‌های زیاد و متنوعی در ادبیات موضوع معرفی شده‌اند. فائز و همکاران [۸] شاخص‌های هزینه، ارسال و کیفیت را مورد استفاده قرار داده و برای آن‌ها هشت زیرشاخص را نیز ارائه می‌کنند. دیکسون [۵] ۲۳ معیار مختلف را برای ارزیابی تأمین کنندگان در نظر می‌گیرد که برخی از آنها شامل کیفیت، ارسال، تاریخچه عملکرد، ضمانت‌ها، قیمت، قابلیت‌های تکنولوژیک، و موقعیت مالی هستند. لین و همکاران [۳] نیز معیارهای قابلیت‌های مدیریت ارسال به‌موقع، قابلیت‌های مدیریت کیفیت، قابلیت‌های سرویس‌دهی یکپارچه، و قیمت را چهار معیار اصلی برای ارزیابی تأمین کنندگان دانسته و نیز ۱۴ زیر معیار را برای آن‌ها در نظر می‌گیرند. به عنوان جامع‌ترین مطالعه در زمینه شناسایی کل معیارهای شناخته‌شده برای ارزیابی تأمین کنندگان در ادبیات موضوع، می‌توان به مقاله هو و همکاران [۹] رجوع کرد. آنها به طور کل ۱۴ معیار اصلی را برای ارزیابی تأمین کنندگان برشموده و شمار استفاده از این معیارها در مقاله‌های مختلف را بررسی می‌کنند که در این میان کیفیت، ارسال و قیمت یا هزینه پر کاربردترین معیارها شناخته می‌شوند.

در واقع می‌توان گفت، به‌طور سنتی معیارهای هزینه، کیفیت، ارسال و انعطاف‌پذیری مهم‌ترین معیارهای ارزیابی تأمین کنندگان شناخته می‌شوند [۱۶][۱۵]. این مقاله براساس مطالعه موردنی مورد بررسی معیارهای "هزینه"، "میانگین تأخیر در ارسال"، "کیفیت"، "طول مدت ضمانت"، "سطح تکنولوژی" و "انعطاف‌پذیری" را به عنوان معیارهای ارزیابی در نظر می‌گیرد. واضح است که معیارهای "میانگین تأخیر در ارسال" و "طول مدت ضمانت" صورت کمی شده دو معیار پیش گفته "ارسال" و "ضمانت" هستند.

چنانچه پیشتر نیز گفته شد، این مقاله در صدد است تا با استفاده همزمان از تکنیک تخصیص بدیهی (AD) دقیق و فازی، بر اساس خواستهای سازمان مشتری و عملکرد هر گزینه در شاخص‌های مربوط، به انتخاب مناسب‌ترین تأمین‌کننده برای زنجیره‌تأمین پردازد. تکنیک AD بر خلاف تکنیک‌های MADM مورد استفاده در انتخاب تأمین‌کننده زنجیره‌تأمین، صرفاً به مقایسه‌ی گزینه‌ها با یکدیگر نمی‌پردازد، بلکه گزینه‌ها با خواست سازمان تصمیم‌گیرنده نیز مقایسه شده و هرچه این خواستها را بهتر برآورده سازند شانس بیشتری برای انتخاب دارند. این قابلیت، این تکنیک را، با وجود اینکه تا کنون در انتخاب تأمین‌کننده نشده است، به گزینه‌ای مناسب برای تصمیم‌گیری در این زمینه تبدیل می‌کند.

از طرفی فضای ارزیابی همواره فضایی با اطلاعات کامل و در دسترس نبوده، و بی‌تأثیر از ادراکات و بینش‌های تصمیم‌گیرنده‌گان نیست [۷] و یک راه مناسب برای مقابله با این ابهام در داده‌ها، استفاده از متغیرهای کلامی و اعداد فازی متناسب با آنهاست. در عین حال ارزیابی در برخی از معیارها نیز با متغیرهای کلامی ممکن نیست و داده‌های قطعی و دقیق برای ارزیابی آنها مورد نیاز است. به عنوان نمونه نمی‌توان در جواب این سؤال که "به دنبال چه هزینه‌ای برای تأمین‌کننده هستید؟" پاسخ گفت "هزینه پایین" چراکه پایین بودن هزینه به هیچ وجه ملموس نبوده و در ذهن هر شخص معنایی خاص به خود می‌گیرد؛ بنابراین بهترین حالت این است که به عنوان مثال گفته شود حداقل تا ۱۴ میلیون تومان.

از این رو نمی‌توان با یک نوع از داده‌های فوق به حل مسئله پرداخت و نیاز است تا با ترکیبی از هر دو نوع داده به ارزیابی تأمین‌کننده‌گان بپردازم. بنابراین در این مقاله هم زمان از تکنیک تخصیص بدیهی (AD) دقیق، و رویکرد نادقيق (فازی)، استفاده می‌شود. هر چند این تکنیک در حالت فازی از یک نقص عمده برخوردار است که به عنوان یکی از نوآوری‌های این مطالعه در پی رفع این نقص هستیم.

نقص تکنیک FAD: با کمی توجه به تصویر ۳ مربوط به تکنیک FAD می‌توان به این نقص واضح پی برد. در مسائل تصمیم‌گیری چندمعیاره عموماً معیارها یا شاخص‌ها در دو دسته منفعت و زیان قابل تفکیک هستند. معیارهایی مانند کیفیت، طول مدت ضمانت، سطح تکنولوژی، و انعطاف‌پذیری را معیارهای منفعتی و معیارهایی هزینه و میانگین تأخیر در ارسال را زیانی می‌دانیم. آنچه مسلم است در معیارهای منفعتی به هرمیزان عملکرد گزینه‌ها از سطح بالاتری برخوردار باشد، مطلوبیت بیشتری را برای تصمیم‌گیرنده فراهم می‌کند و عکس این موضوع نیز

برای معیارهای زیان صادق است. به عنوان مثال فرض کنید که در معیار کیفیت برای سازمان سطح متوسط (طبق متغیرهای کلامی و اعداد فازی متناظر با آنها در تصویر ۷) کفايت می‌کند و FR سازمان در این معیار با متغیر کلامی "متوسط" تعیین شود. اما این هرگز بدین معنا نیست که سطوح بالاتر یعنی "خیلی خوب" بودن یا "عالی" بودن گزینه‌ها در این معیار برخلاف تمایل سازمان است، و از آنجا که معیار کیفیت در دسته معیارهای منفعت قرار می‌گیرد بالاتر بودن سطح عملکرد گزینه‌ها در این معیارها قطعاً به سود سازمان خواهد بود. این در حالی است که با کمی تأمل می‌توان دریافت که عدد مثلثی متناظر با متغیر کلامی "خیلی خوب" و "عالی" (طبق تصویر ۷)، با "متوسط" هیچ سطح مشترکی با یکدیگر ندارند. این اتفاق تعبیر خوبی در تکنیک FAD نخواهد داشت؛ در این صورت "دامنه مشترک" در رابطه ۷ برابر با صفر و حاصل نهایی رابطه ۷ مقدار بینهاخت خواهد بود که به طور کل گزینه مرتبط را با وجود عملکرد بسیار مثبت آن از فرآیند مقایسه و رقابت با سایر گزینه‌ها خارج می‌سازد. این موضوع را برای معیارهای زیان نیز به راحتی می‌توان نشان داد.

بهمنظور رفع این ضعف در ادامه به تفصیل به راه حل ارائه شده توسط این پژوهش خواهیم پرداخت.

روش پژوهش در رفع نقص FAD: اعداد فازی زیر را در نظر بگیرید:

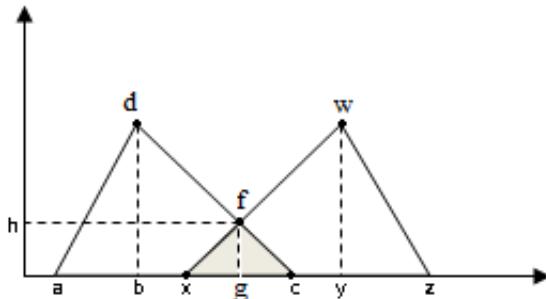
$\tilde{D} = (x, y, z)$: عدد فازی مربوط به خواست تصمیم‌گیرنده در معیار نام

$\tilde{S} = (a, b, c)$: عدد فازی مربوط به عملکرد گزینه مورد نظر در این معیار

$\tilde{B} = (d, e, f)$: بزرگترین عدد فازی تعیین شده (که در اینجا "عالی" است)

$\tilde{W} = (g, h, i)$: کوچکترین عدد فازی تعیین شده (که در اینجا "ضعیف" است)

اکنون حالتی را در نظر بگیرید که مثل نمودار ۴، $\tilde{D} < \tilde{S}$ باشد.

نمودار ۴. بررسی سطح مشترک

با توجه به تصویر ۴ در این حالت سطح مشترک برابر خواهد بود با مساحت مثلث Δxcf که به شکل زیر محاسبه می‌شود:

$$S_{xcf} = \frac{\overline{xc} \times h}{2} = \frac{(c-x) \times h}{2} \quad \text{رابطه ۹}$$

به منظور دستیابی به مقدار h در این رابطه باید مختصات نقطه (g, f) را به دست آوریم. از آنجاکه این نقطه بر روی دو خط xw و cd قرار گرفته است، می‌توان با مساوی قرار دادن معادله این دو خط نقطه g را به دست آورد. از آنجا که دو نقطه از هر کدام از این دو خط در دسترس است، می‌توان معادله دو خط را به صورت زیر محاسبه نمود:

$$\overline{dc} : h = \frac{g-c}{b-c} \quad \text{رابطه ۱۰}$$

$$\overline{wx} : h = \frac{g-x}{y-x} \quad \text{رابطه ۱۱}$$

با مساوی قرار دادن این دو معادله خط برای h خواهیم داشت:

$$h = \frac{c-x}{y-x-b+c} \quad \text{رابطه ۱۲}$$

و از این رو برای محاسبه سطح مشترک خواهیم داشت:

$$S_{xcf} = \frac{(c-x)^2}{2(y-x-b+c)} \quad \text{رابطه ۱۳}$$

و از طرفی برای عدد فازی دامنه سیستم داریم:

$$S_{adc} = \frac{\overline{ac} \times 1}{2} = \frac{c-a}{2} \quad \text{رابطه ۱۴}$$

و در نهایت با جاگذاری در رابطه ۷ مربوط به محاسبه محتوای اطلاعاتی خواهیم داشت:

$$I = \log_2 \left(\frac{(c-a)(c-b) + (c-a)(y-x)}{(c-x)^2} \right) \quad \text{رابطه ۱۵}$$

همچنین به راحتی و با طی مراحل بالا می‌توان نشان داد، برای حالت $\tilde{D} > \tilde{S}$ محتوای اطلاعاتی با رابطه ۱۶ محاسبه می‌شود:

$$I = \log_2 \left(\frac{(c-a)(z-y) + (c-a)(b-a)}{(z-a)^2} \right) \quad (16)$$

حال برای رفع نقص رابطه‌های ۱۵ و ۱۶، (که در بخش پیشین توضیح داده شد) تنها باید عدد فازی مثلثی مربوط به درخواست تصمیم‌گیرنده را به ترتیب زیر به عدد فازی ذوزنقه‌ای تبدیل کنیم.

برای معیارهای منفعت: استدلال روش پیشنهادی در این است که اگر به گونه‌ای تصویر ۵ را به شکل تصویر ۶ تغییر دهیم، مشکل حل می‌شود. در این تصویر خواست تصمیم‌گیرنده را به گونه‌ای که تمام حالت‌های بهتر را در نظر می‌گیرد، تنها با تغییر عدد مثلثی $\tilde{D} = (x, y, z)$ به عدد ذوزنقه‌ای $\tilde{D} = (x, y, e, f)$ تعمیم داده‌ایم.

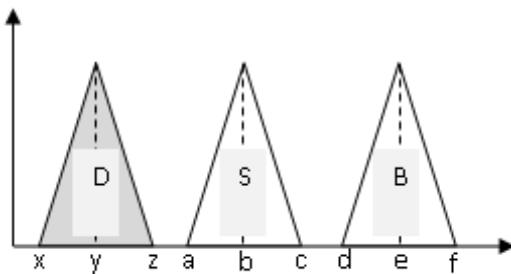
نکته مهمی که در اینجا باید مورد تأمل قرار گیرد این است که با تغییر رابطه‌های ۱۵ و ۱۶ تنها بر اساس این استدلال مشکلی به وجود می‌آید و آن اینکه برای تمامی حالات مساوی، بهتر و یا خیلی بهتر از خواست تصمیم‌گیرنده مقدار I همواره برابر با مقدار مساوی صفر می‌شود و این موضوع، برتری مثلاً حالت "عالی" نسبت به "بسیار خوب" را نشان نمی‌دهد بدین منظور باید I را به صورت زیر محاسبه کنیم:

$$I = \begin{cases} \log_2 \left(\frac{(c-a)(c-b) + (c-a)(y-x)}{(c-x)^2} \right) & \text{if } a < x \\ 0 & \text{if } \tilde{S} = \tilde{D} \\ -\log_2 \left(\frac{b-y-z+a+}{2} \text{ سطح مشترک} \right) & \text{if } z < c \end{cases} \quad \text{رابطه ۱۷}$$

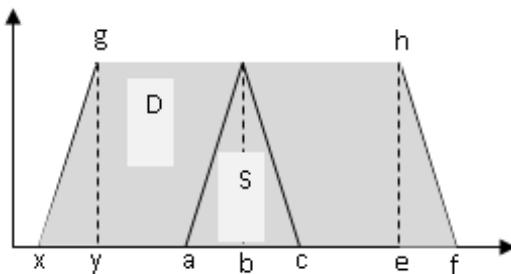
گفتنی است که در رابطه بالا منظور از سطح مشترک، سطح مشترک عدد مثلثی خواست تصمیم‌گیرنده با عدد مثلثی عملکرد گزینه است که توسط رابطه زیر قبل محاسبه است:

$$\text{رابطه ۱۸} \quad \text{سطح مشترک} = h \times (z-a) = (z-a)^2 / (b-a-y+z)$$

بديهی است که در زمان عدم اشتراك، مانند نمودار ۵، اين مقدار صفر است.

نمودار ۵. رابطه خواست تصمیم گیرنده و عملکرد گزینه در حالت تکنیک تخصیص بدیهی سنتی

نمودار ۶. رابطه خواست تصمیم گیرنده و عملکرد گزینه در حالت تکنیک تخصیص بدیهی بهبود یافته

در رابطه ۱۷، دو قسمت اول یعنی شرط یک و دو پیشتر مورد بحث قرار گرفته‌اند و تنها باید شرط سوم، یعنی $c < z$ را توضیح دهیم.

زمانی که عدد مثلثی عملکرد گزینه بالاتر از خواست تصمیم گیرنده قرار می‌گیرد، باید رابطه را به گونه‌ای پیش برد که توانمند با افزایش این عدد، شناس گزینه را در معیار مربوطه افزایش دهیم. از طرفی در تکنیک AD هرچه I مقدار پایین‌تری داشته باشد، بهتر است. بنابراین، تا جایی که عملکرد گزینه کاملاً مشابه خواست تصمیم گیرنده است، این مقدار I صفر بوده و از آن پس با بهبود هرچه بیشتر، این مقدار به سمت منفی‌تر باید گرایش پیدا کند. بدین منظور از حاصل تفربیق لگاریتم کل مساحت ذوزنقه شامل آغاز عدد مثلثی خواست تصمیم گیرنده تا پایان عدد مثلثی عملکرد گزینه یعنی مساحت ذوزنقه hg/f از مجموع مساحت عدد مثلثی خواست تصمیم گیرنده و عدد مثلثی عملکرد گزینه، استفاده می‌کنیم. واضح است که در حالت وجود

اشتراك میان این دو مثلث، اشتراك آنها در فرمول به میزان دوبرابر از کل مساحت ذوزنقه کسر می‌شود که با افروden نصف این سطح مشترک به رابطه این مسئله حل شده است.
مراحل فوق تا دستیابی به قسمت سوم رابطه ۱۷ بشكل زیر صورت پذیرفته‌اند:

$$I = -\log(S_{xghf} - (S_{xgz} + S_{ahc} + \text{سطح مشترک})/2) \quad \text{if } z < c$$

كه پس از جاگذاری صورت ساده شده در رابطه ۱۷ آورده شده است.
برای معیارهای زیان: با استفاده از تمامی استدل‌های بالا برای معیارهای زیان می‌توان از رابطه زیر استفاده کرد:

$$I = \begin{cases} \log_2 \left(\frac{(c-a)(z-y) + (c-a)(b-a)}{(z-a)^2} \right) & \text{if } z < c \\ 0 & \text{if } \tilde{S} = \tilde{D} \\ -\log_2 \left(\frac{y-b+x-c + \text{سطح مشترک}}{2} \right) & \text{if } a < x \end{cases} \quad \text{رابطه ۱۹}$$

كه در آن سطح مشترک با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌شود

$$\text{سطح مشترک} = h \times (c-x) = (c-x)^2 / (y-x-b+c) \quad \text{رابطه ۲۰}$$

از آنجا که حاصل I از قسمت سوم رابطه‌های بالا مقداری منفی است، برای موزون کردن آن نمی‌توان از رابطه ۸ استفاده کرد. بدین منظور بدون در نظر گرفتن علامت منفی با توجه به رابطه ۸، I را موزون کرده و در پایان پس از موزون شدن علامت منفی را بازمی‌گردانیم.

آزمون عددی

بهمنظور نمایش کارایی و سودمندی روش پیشنهادی در یک مثال عددی، از یک مطالعه موردی استفاده شده است. مطالعه موردی این مقاله مربوط به یک شرکت بسته‌بندی در شهر شیراز است که بسته‌بندی‌های متنوعی را از نوع کاغذی، پلاستیکی، فلزی و شیشه‌ای تولید کرده و تولیدات خاص خود را در اختیار چند شرکت که به طور ثابت با این شرکت همکاری دارند، قرار می‌دهد. همچنین به‌طور موقعیتی پاسخگوی سفارش‌های غیر دائمی و مقطعي دیگری نیز است. از طرفی شرکت برای تهییه مواد اولیه شیشه، پلاستیک، چسب، مقوا، ورق فلزی و دیگر اقلام مصرفی، با

دسته‌ای از تأمین‌کنندگان قراردادهای بلندمدت عقد کرده و همکاری می‌کند. البته تمام بسته-بندی‌ها در شرکت انجام نمی‌شوند و بخشی از آنها به شکل برونو سپاری به دیگر شرکای زنجیره واگذار می‌گردد.

به تازگی این شرکت با یک شرکت عرضه‌کننده زعفران قرارداد بلندمدت بسته است. سفارش این شرکت در قالب ۴ نوع بسته‌بندی برای حجم‌های متنوع زعفران ارائه شده است. در میان این سفارش‌ها، سفارشی مربوط به تولید ظرف‌های مدور پلاستیک فشرده شفاف با مشخصات ابعادی تعیین شده، وجود دارد که شرکت به دلیل عدم دسترسی به مواد این سفارش، تصمیم به انتخاب تأمین‌کننده مناسبی دارد که از لحاظ معیارهای پیش‌گفته در بخش ۲ این مقاله در بهترین وضعیت باشد.

پس از جستجو در بازارهای در دسترس، این شرکت به ۴ گزینه نهایی می‌رسد و تصمیم دارد از میان این چهار گزینه بهترین گزینه را برگزیند. این چهار تأمین‌کننده را به صورت "ت۱"، "ت۲"، "ت۳" و "ت۴" نشان می‌دهیم.

به منظور بهینه‌سازی این انتخاب با استفاده از تکنیک مختلط فازی و ساده تخصیص بدیهی، پس از توافق با تصمیم‌گیرندگان این شرکت، برای ارزیابی تأمین‌کنندگان بر اساس معیارهای "هزینه (۱)"، "میانگین تأخیر در ارسال (۲)"، "کیفیت (۳)"، "طول مدت ضمانت (۴)"، "سطح تکنولوژی (۵)"، و "انعطاف‌پذیری (۶)"، با استفاده از روش دلفی وزن‌های معیارها به شکل زیر استخراج شدند:

$$W = (w_1, w_2, w_3, w_4, w_5, w_6) = (0.23, 0.22, 0.19, 0.12, 0.13, 0.11)$$

سپس برای تعیین FRها از تصمیم‌گیرندگان شرکت خواسته شد، تا برای معیارهای (۱)، (۲) و (۴) به شکل عددی و در بازه مشخصی حداقل یا حداقلتر انتظارات خود را در هر معیار بیان کنند. برای سایر معیارها، یعنی معیارهای (۳)، (۵) و (۶) نیز که غیرملموس‌تر و مبهم به نظر می‌رسیدند، از آنها خواسته شد سطح انتظارات خود را در هر کدام از این معیارها با استفاده از یکی از متغیرهای کلامی "ضعیف"، "متوسط"، "خوب"، "خیلی خوب" و "عالی" بیان کنند. شکل مثالی متناظر با هر کدام از این متغیرهای کلامی در تصویر ۷ نشان داده شده است.

در نهایت FRها به صورت زیر برای هر معیار معرفی شدند:

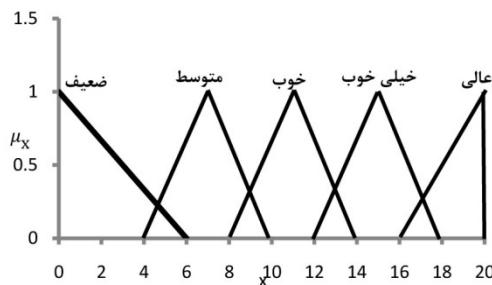
FR₁: هزینه قرارداد باید حداقل ۱۸ میلیون تومان باشد

FR₂: میانگین تأخیر در ارسال باید حداقل ۹ روز باشد

FR₃: کیفیت باید در سطح عالی باشد

FR₄: طول مدت ضمانت باید حداقل ۴ ماه باشد.

- FR₅: سطح تکنولوژی شرکت تأمین کننده باید حداقل خوب باشد.
 FR₆: انعطاف پذیری شرکت تأمین کننده باید حداقل در سطح متوسط باشد.

تصویر ۷. متغیرهای کلامی و اعداد فازی مثلثی متناظر با آنها

پس از تعیین FR‌ها، از تصمیم‌گیرندگان خواسته شد با توجه به کاتالوگ، اطلاعات، پیشینه و وضعیت عملکرد گذشته گزینه‌ها هر کدام را در معیارها مورد ارزیابی قرار دهند. نتیجه نهایی به شکل جدول ۱ ارائه شد. در اینجاتابع توزیع احتمال را به صورت یکنواخت در نظر گرفته‌ایم.

جدول ۱. ارزیابی تأمین کنندگان در هر معیار

گزینه‌ها	۱ ^م (به میلیون تومان)	۲ ^م (به روز)	۳ ^م	۴ ^م (به ماه)	۵ ^م	۶ ^م
۱ ت	(۱۷-۱۹)	(۷-۱۲)	عالی	(۴-۸)	خیلی خوب	متوسط
۲ ت	(۱۶-۱۸)	(۸-۱۱)	خیلی خوب	(۶-۹)	عالی	خوب
۳ ت	(۱۷-۲۱)	(۶-۹)	خیلی خوب	(۲-۵)	متوسط	عالی
۴ ت	(۱۶/۵-۲۰)	(۸-۱۰)	عالی	(۷-۱۱)	خوب	ضعیف

اکنون با استفاده از این داده‌ها می‌توان محتوای اطلاعاتی I_i برای هر FR در هر گزینه را با استفاده از رابطه‌های (۳)، (۸) و (۱۹) محاسبه نمود.
 نتایج این محاسبات در جدول ۲ آمده است:

جدول ۲. محتوای اطلاعاتی موزون تأمین گنندگان در معیارها و انتخاب مناسب‌ترین تأمین گننده

	۱م	۲م	۳م	۴م	۵م	۶م	
۱ت	۰.۲۳	۱.۰۶	۰.۰۰	۰.۰۰	-۰.۰۰۱۲	۰.۰۰	۱.۲۹
۲ت	۰.۰۰	۱.۱۱	۱.۲۶	-۰.۰۸	-۱.۱۲	-۰.۰۰۰۳	۱.۱۷*
۳ت	۱.۱۷	۰.۰۰	۱.۲۶	۱.۱۱	۱.۱۶	-۱.۱۴	۳.۵۶
۴ت	۱.۰۵	۱.۰۰	۰.۰۰	-۰.۱۷	۰.۰۰	۱.۱۶	۳.۰۴

همان‌طور که دیده می‌شود، براساس نتایج تکنیک AD به کاررفته تأمین گننده دوم، که پایین‌ترین مقدار مجموع محتوای اطلاعاتی را دارد، مناسب‌ترین گزینه بوده و باید برای مذاکرات نهایی انتخاب شود. نتایج از حل مسئله بالا با استفاده از روش تخصیص خطی (LAM)، که یکی از روش‌های تصمیم‌گیری است که بر بنیان اصول بدیهی روش تسلط قرار گرفته است، به‌طور کامل مشابه نتایج روش پیشنهادی بوده و سنجش مناسبی برای عملکرد تکنیک محسوب می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

انتخاب تأمین گنندگان زنجیره‌تأمین از دیرباز از مهم‌ترین مسائل پیش‌روی تصمیم‌گیرندگان و مدیران زنجیره‌تأمین محسوب می‌شده و کیفیت این انتخاب به‌طور مستقیم در خروجی‌های کل زنجیره دخیل است. از آنجایی که معیارهای متعدد و متعارضی در این فرآیند دخیل هستند، این مسئله به‌صورت متدالول در غالب مسائل تصمیم‌گیری چندمعیاره بررسی می‌شود. در این مقاله کوشیده شد با استفاده از تکنیک AD، محدودیت موجود در تکنیک‌های MADM به کار رفته در مسائل انتخاب عرضه کنندگان زنجیره‌تأمین، بر طرف شود. زیرا این تکنیک برخلاف روش‌های گذشته تنها به مقایسه گزینه‌ها با یکدیگر بسته نمی‌کند و گزینه‌ها با خواسته‌های سازمان مشتری نیز قیاس قرار می‌شوند. این مقاله به‌منظور ارزیابی مناسب گزینه‌ها در هر دو نوع از معیارهای کمی و کیفی، از داده‌های دقیق و فازی به‌صورت همزمان بهره می‌گیرد و به‌نظر می‌رسد که اولین مقاله در حیطه انتخاب تأمین گننده با استفاده از تکنیک AD و نیز اولین مقاله در استفاده از صورت مختلطی از این تکنیک باشد. ضمن اینکه در این پژوهش ضمن شناسایی یکی از نواقص واضح این تکنیک در حالت فازی با اصلاح این نقص به ارائه شیوه بهبودیافته و کارآتری از تکنیک پرداخته‌ایم، تکنیک AD و FAD قابلیت‌های فراوانی دارند و در بسیاری از

دیگر حیطه‌های تصمیم‌گیری، مانند انتخاب مواد، طراحی محصول، ارزیابی عملکرد، انتخاب سیستم، انتخاب نرم‌افزار و غیره قابل اتخاذ است و پتانسیل استفاده از این تکنیک در این حیطه‌ها بسیار بالا است. به عنوان پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آینده در حوزه این تکنیک، می‌توان به تلفیق این تکنیک با دیگر تکنیک‌های MADM برای بهبود فرآیند وزن‌دهی پرداخت. همچنین می‌توان در مطالعه‌ای به مقایسه عملکرد این تکنیک با دیگر تکنیک‌ها در فضای تصمیم‌گیری پرداخت.

منابع

1. Dulmin R, Mininno V (2003). Supplier selection using a multi-criteria decision aid method, *Journal of Purchasing and Supply Management* 9: 177-187: 2003.
2. Sarkis J, Talluri S, Gunasekaran A (2007). A strategic model for agile virtual enterprise partner selection. *International Journal of Operations and Production Management* 27: 1213-1234.
3. Lin Ya-Ti, Lin Chia-Li, Yu Hsiao-Cheng, Tzeng Gwo-Hshiung (2010). A novel hybrid MCDM approach for outsourcing vendor selection: A case study for a semiconductor company in Taiwan, *Expert Systems with Applications* 37: 4796-4804.
4. Kumar M, Vrat P, Shankar R (2006). A fuzzy programming approach for vendor selection problem in a supply chain, *Int. J. Production Economics* 101: 273-285.
5. Dickson G.W (1966). An analysis of vendor selection systems and decisions, *Journal of Purchasing* 2: 5-17.
6. Dempsey W.A (1978). Vendor selection and the buying process, *Industrial Marketing Management* 7: 257-267.
7. Chen L. Y, Wang T.-C (2009). Optimizing partners' choice in IS/IT outsourcing projects: The strategic decision of fuzzy VIKOR," *Int. J. Production Economics* 120 : 233-242.
8. Faez F, Ghodsypour S.H, O'Brien C (2009). Vendor selection and order allocation using an integrated fuzzy case-based reasoning and mathematical programming model. *Int. J. Production Economics* 121: 395-408.

9. Ho W, Xu X, Dey P. K (2010). Multi-criteria decision making approaches for supplier evaluation and selection: A literature review," European Journal of Operational Research 202: 16-24.
10. Suh N.P (1990). The Principles of Design, New York : Oxford University Press.
11. Kulak O, Kahraman C (2005). Multi-attribute comparison of advanced manufacturing systems using fuzzy vs. crisp axiomatic design approach, Int. J. Production Economics 95: 415-424.
12. Cebi S, Celik M, Kahraman C (2010). Structuring ship design project approval mechanism towards installation of operator–system interfaces via fuzzy axiomatic design principles," Information Sciences 180: 886-895.
13. Kulak O, Cebi S. Kahraman C (2010). Applications of axiomatic design principles: A literature review, Expert Systems with Applications 37: 6705-6717.
14. De Meyer A, Nakane J, Miller J.G, Ferdows K (1989). Flexibility: the next competitive battle—the manufacturing futures survey, Strategic Management Journal 10: 135-144.
15. Verma R, Pullman M.E (1998). An analysis of the supplier selection process, Omega 26 : 739-750.
16. Wu Ch, Barnes D (2010). Formulating partner selection criteria for agile supply chains: A Dempster–Shafer belief acceptability optimisation approach, Int. J. Production Economics 125: 284-293.
17. Kahraman C, Kaya I, Cebi S (2009). A comparative analysis for multiattribute selection among renewable energy alternatives using fuzzy axiomatic design and fuzzy analytic hierarchy process, Energy 34: 1603-1616.
18. Suh N. P (2001). Axiomatic design; advanced applications, New York : Oxford.
19. Kulak O, Kahraman C (2005). Fuzzy multi-attribute selection among transportation companies using axiomatic design and analytic hierarchy process, Information Sciences 170: 191-210.
20. Celik M, Kahraman C, Cebi S, Er I. D (2009). Fuzzy axiomatic design-based performance evaluation model for docking facilities in shipbuilding industry: The case of Turkish shipyards, Expert Systems with Applications 36: 599-615.

21. Celik M, Cebi S, Kahraman C, Er I. D (2009). Application of axiomatic design and TOPSIS methodologies under fuzzy environment for proposing competitive strategies on Turkish container ports in maritime transportation network. *Expert Systems with Applications* 36; 4541-4557.